

Naar een schilderij van Michiel Versteegh (1786)

De Avondschool

HET EVANGELIE *in de wereld*

In een in Engeland verschenen zendingsboek van de hand van Rev. G. E. Phillips, zendingshoogleraar aan de Selly Oak Colleges te Birmingham, wordt onder meer ook de vraag gesteld, wat het doel moet zijn van de prediking van het Evangelie aan heidenen en Mohammedanen? Het antwoord is dan kort en krachtig, dat het doel niet is de wereld te hervormen of de menschen beter te maken, maar aan de wereld te verkondigen, wat God gedaan heeft. Paulus heeft eenmaal aan de Christenen te Korinthe geschreven, dat God hen redden wil door de dwaasheid der prediking. Dit wil niet zeggen, dat God de wereld wil redden door de merkwaardige methode van onvoldoend voorbereide of slecht bestudeerde preeken. Neen, Paulus bedoelt, dat hij iets te verkondigen

heeft, dat op het eerste gezicht dwaas lijkt, maar dat God gebruiken wil voor de redding der menschen. Dat, wat Paulus verkondigt, is het werk Gods in de geschiedenis, hetwelk zijn hoogtepunt bereikt in het kruis en de opstanding van Jezus Christus. De wereld weet dit niet of niet meer en daarom moet het verkondigd worden. Dat is evangelisatie of zending.

Deze verkondiging is de voornaamste taak van de Christelijke Kerk. Het volbrengen van deze taak is echter niet voldoende. Er zijn vele voorbereidingen noodig: studie van de talen en de godsdiensten, medische zorg en onderwijs, sociaal werk en verschaafing van literatuur. Al deze werkzaamheden zijn hoogst belangrijk, omdat zij evenzoovele middelen zijn, waardoor contact kan worden tot

stand gebracht, maar zij kunnen ten gevolge hebben, dat een groot aantal zendingsarbeiders niet aan de eigenlijke taak, de verkondiging van het Evangelie, toekomt.

In Engeland wordt wel eens het verhaal verteld van een man op een eiland, die naar een ander eiland wilde oversteken en daarom besloot, een boot te maken. Hij begon te studeren en te teekenen, vroeg prijsopgaaf van materialen, verdiepte zich in financiële en economische beschouwingen, bestudeerde de theorie en de practijk van het bouwen van booten en stierf ten slotte, toen zijn boot klaar was. Dit verhaal is natuurlijk overdreven, maar bevat toch een kern van waarheid. En de zending loopt wel eens gevaar, door de vele bijkomstigheden haar eigenlijke taak te verwaarlozen.

Het is natuurlijk niet mogelijk, alle organisatie opzij te zetten en eenvoudig het Evangelie te gaan prediken. De ingewikkeldheid van de moderne samenleving eischt nu eenmaal een uitgebreid apparaat, ook in de zending. Vele zendingen zijn in staat gebleken, ook midden in een veelheid van andere werkzaamheden, op het juiste oogenblik een goed woord neer te leggen in het hart van een medemensch. In het bijzonder in de Engelsche en Amerikaansche zending echter dreigt het gevaar, dat de groote onderwijs- en verplegingsinrichtingen alle krachten opeischen en de prediking van Jezus Christus op den achtergrond dringen.

Van dag tot dag is waakzaamheid noodig, dat de hulpmiddelen geen doel worden. Voortdurend moet gezorgd worden, dat de nadruk blijft vallen op het eerste en voornaamste punt: de mondelinge verkondiging van het Evangelie. Dit kan een werkelijke prediking zijn, maar ook een gesprek van twee mannen op een rijstakker of van twee vrouwen ergens in een huis. Maar er is niets, dat het gesproken woord, dat uit het hart komt, kan vervangen.

In de zendingswereld begint men tegenwoordig algemeen te beseffen, dat er veel meer gelegenheid moest zijn om te spreken over Christus met hen, die Hem niet kennen. Er zijn natuurlijk moeilijkheden aan beide zijden, zoowel bij hen, die luisteren als bij hen, die spreken. Maar overal vindt men wel personen of groepen, die willen luisteren, wanneer met liefde tot hen gesproken wordt.

De plicht nu om te spreken tot hen, die het Evangelie niet kennen, rust op de geheele Christelijke Kerk en niet op een gedeelte ervan. Dit moet het grondbeginsel zijn, zoowel voor de jonge kerken in het Oosten

als voor onze oude kerken in het Westen. „De Evangelisatie is niet volledig, zolang niet de gezamenlijke energie van de geheele Kerk gericht is op de eigenlijke taak van de Kerk: de redding der wereld,” zegt een der geschriften van de Christen Studenten Beweging. Dit geldt zoowel voor de landen in

Europa, waar ongelooft en nieuw Heidendom steeds meer den kop opsteken, als voor het Oosten, waar het Christendom slechts beleiden wordt door een verdwijnend kleine minderheid. Overal komt het erop aan, dat alle leden der Christelijke Kerk verkondigers van het Evangelie zijn.

Dr ir H. G. v. B.

plaatsen, om zich het werk eigen te maken. Voor een goede weergave is dit noodzakelijk. Ook is de uitvoering van een muziekstuk weer een kunst apart, met een eigen technische zijde. Dan komt in de derde plaats de hoorder. Deze is dikwijls passief en van begrijpen wat hij hoort is ook meestal geen sprake. Het genieten hangt af van de meer of mindere muzikale ontwikkeling.

ZELF OEFENEN

Bevredigt meer

In één richting streven

Het is de kwaal van onzen tijd, dat van alles wat, maar niets goed gekend wordt. Dit geldt ook voor de kunst.

Er leeft een drang om van alles wat te weten en van alles wat te genieten. Maar wie een berg wil beklimmen en telkens een anderen kiest, komt niet verder dan den voet van verschillende bergen.

Velen interesseeren zich voor muziek en zang, voor literatuur en declamatie tegelijk. Dit is op zichzelf niet verkeerd, maar dat „van alles wat” bevredigt op den duur niemand.

Aan de oorzaak van dit verschijnsel heeft de radio misschien wel haar leeuwenaandeel. Toch behoeft dit niet zoo te zijn, al geeft ze elk wat wils. Daarom is dit meer te wijten aan het verkeerde gebruik van de radio.

Hooren en denken is geen doen

Voorals de muziekliefhebber vindt hier veel van zijn gading. En het gaat ook zoo heel gemakkelijk! Immers het gewenschte station opzoeken kan een kind.

Zoo zijn er velen, die vroeger plezier hadden in het bespelen van het een of ander instrument, die zich nu alleen maar laten meedrijven op de golven, die via het ontvangtoestel hen bereiken.

Dit staat gelijk met iemand, die eerst plezier had in een avontuurlijk leven, en nu alleen nog maar detective-verhalen leest.

Maar wie zoo'n gebruik van de radio maakt, heeft opgehouden muziek-amateur te zijn, en is alleen muziekluisteraar gebleven, gelijk de avonturier alleen lezer is geworden. Of die nog geschikt zijn een goeden indruk te krijgen van wat ze hooren, valt te betwijfelen.

Een onfortuinlijke ruil

Zoo is het een algemeen bekend feit, dat in honderden gezinnen het orgel of de piano heeft moeten plaatsmaken voor de radio. Dat is jammer, want hiermee verdwijnt een echt huiselijk element, dat aan elk gezin iets eighens geeft.

Nu wordt hier vaak tegenin gebracht, dat de kunst dan altijd van een beroeps-musicus is en dat daar het beetje eigen kunst bij wegvalt.

Maar door dit eigene, al is het nog zoo eenvoudig, neemt men onmiddellijk een

hoogere plaats in ten opzichte van de kunst.

Dan is er ook sprake van eigen muziek. Wat dat „eigene” is, dat zou een zeeman u graag vertellen. Hoe hij geworsteld heeft met de elementen en welke avonturen hij toen beleefd heeft. Die heeft dan ook tien maal meer plezier in de verhalen, die hij van zijn collega's hoort, dan een leek op dat gebied.

Zoo geeft het veel meer voldoening om enkele eenvoudige klavieruittreksels uit de werken van Bach, Händel of Mendelssohn te bestudeeren en zodoende eigen te maken, dan dat de kunst van anderen alleen aangehoord wordt. Want in het laatste geval neemt de hoorder een derde passieve plaats in.

De componist, die de schepper van het muziekstuk is, neemt daardoor de eerste plaats in. Deze scheppende werking is de hoogste graad in de kunst en volkomen actief.

In de tweede plaats komt de uitvoerder. Deze is genoodzaakt, zich in het werk en den geest van den componist te ver-

Begrijpen en genieten is: in actie komen!

Om nu een muziekstuk actief te beluisteren moet het, al is het dan in grootere trekken, gekend worden. De beste en meest bevredigende oplossing hiervoor is: zelf oefenen.

Vraag dat eens aan een vriend, die zelf speelt. „Kerel,” zal hij zeggen, „dat is nu juist het mooiste, ook als je het van anderen hoort. Dan begrijp je het pas goed en als je zelf speelt, weet je ook welke gedeelten de meeste aandacht vragen. En bij het zelf oefenen komt er pas actie!”

Het is precies als bij het voetbalspel. Zeker, het is ook wel aardig om dit te zien, maar het haalt toch niet bij den speler zelf, die er in leeft. Hij komt in actie als hij het van anderen ziet, omdat hij dan beter begrijpt welke schoppen moeilijk zijn en met welke trucs een ander de bal kan worden afgepikt.

Beter dan van alles wat ...

Zelf oefenen geeft voldoening omdat men dan ook als luisteraar actief wordt. Elk uur daaraan besteed zal weldra de huiselijke gezelligheid verhoogen en meer voldoening geven dan het luisteren naar „van alles wat.” P. J. G.

